

מאימתי פרק ראשון ברכות

כא א מיי סת מהלכות
ספלה הלכה א (סמג)
עשין יס) סור וטו"ס
א"ס סימן 5 סעיף ע :

ו

לוא הקצבת. לשון המנהג היא: למנותי. בשביל מנותי אשר לוייתי. *המתפלל
לגמול חסד: לראות. כל השדים העומדים לפניו: כי כסלף לאוניא. ולכך כלילה יס להמתין. והר"י היה מאחר תפלתו ומאריך עד שילא
כשורת חפירה המקפת האוניא שעושין תחת הגשמים כמו ששנינו (מ"ק דף 3) אין עושין אוניות לגשמים לאסוף שם מים להסקות הגפן. כולס ואם בתוך כך היה שם אדם בא צדית הכנסת היה מעשין
כסלף הוא תלם של מענה המקפת תורה אור
סביב סביב את תל האוניא והגפן
נמוט בתל ובריש נדרים (דף ו 3) הדיו
אוניא להו פאה: האי דוחקא דהוי מה
בכלה. פעמים שבי אדם יושבים
רווחים ביום השבת (י) שבאין לשמוע
דרשה ודומה להם כיושבים דמוקים:
הני ברכי דסלי. ברכים עיפיים:
מאני דרבנן דבלי. בגדי התלמידים
שבליס. מהר והם אינם בני מלכה
שיכלו בגדיהם: מחופיא דידהו. באין
המוקיים ויושבין אללס ומתחככים
בהם. חופיא לשון חוסף ומפספס
(שבת דף 3) פריי"ר בלע"ז: שלייתא
דשוגרתא. שליית הולד של חתול
נקבה: בוכרתא. הבכורה לאמה:
בת בוכרתא. ואף אמה היתה בכורה:
ולימלי עיניה מניה. ימים ממנה מעט
בעיניו. כל לשון נתינה בעין קורה
בלשון גמרא לשון מלוי לפי שדבר
מועט הוא מלא: גובתא דפרזלא.
קנה חלול של ברזל: ולחמיה. לקנה:
בגושפנקא דפרזלא. בחותם של ברזל
דבמדי דלייר וחתים לית להו רשותא
כדאמרין בכל הבשר בשחיטת חולין
(דף קה 3): במקום רנה. בזהכ"ל
שם חומרים הבור שירות ותשכחות
בעיניהם קול ערב: בעדת אל. צדית
מועד שלו: ומנין לעשרה וכו'. עשרה
קריה בעשרה שגא עד מתי לעדה
הרעה הזאת (במדבר יד) ילא כלב
ויהושע: בקרב אלהים ישפט. ואין
צדית דין קרוים אלהים אלא בג' צפ"ק
דכנהדרין (דף 3): ויקשב ה'. ממתי
להם שם: אשר אוכיר את שמי. אשר
יוכר שמי על (ו) מנותי ודברי: אבא
אליך. לשון יחיד הוא: מכתבין
מליהו. כדכתיב ויכתב ספר זכרון
לפניו (ספסא דקרא): קדמה שכינה
ואחיא. קודם שיהיו כל העשרה:
לכך בעדת אל. מעיקרא משמע:
עד דיתבי. כדכתיב ישפט בשעת
המשפט: עון לעמו. ומנין שהתפילין
עון הם לישראל דכתיב ויראו וגו' ויראו
ממך: מה כתיב בהו. בשלמא בתפילין
דיין כתיב שמע (דברים ו) והיה אם
שמוע (שם יא) קדש לי כל צבור
(שמות יג) והיה כי יביאך (שם) פרשיות
שגלגלו בהם לשון זכרון מנותיו של
הקב"ה אות וזכרון להם לישראל אלא
צדיתא מאי כתיב בהו: האמרת
לשון תשיבות ושבת כמו יאמרו כל
פועלי און (הוליס 7) יסתכחו: בשאר כח
צדי מאי (ס) שהרי ארבעה צדיתם הם:
וכוללו

אמר ר' יוסי ברכי הנינא זוכה לברכות הללו
שנאמר *לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר
שלומך וצדקתך כגלי הים ויהי כחול ורעך
וצאצאי מעיך וגו': תניא אבא בנימין אומר
אלמלי נתנה רשות לעין לראות אין כל בריה
יכולה לעמוד מפני המוקין אמר אביי אינהו
נפישו מינן וקיימו עלן כי כסלף לאוניא אמר
רב הונא כל חד וחד מינן אלפא משמאליה
ורבבתא מימיניה *אמר רבא האי דוחקא דהוי
בכלה מנייהו הוי הני ברכי דשלחי מנייהו (ה)
הני מאני דרבנן דבלי מחופיא דידהו הני
כרעי דמנקפן מנייהו האי מאן דבעי למידע
להו לייתי קיטמא נהילא ונהדר אפורייה
ובצפרא הוי כי ברעי דתרנגולא האי מאן דבעי
למחוינהו ליתי שלייתא דשונרתא אוכמתא
בת אוכמתא בוכרתא בת בוכרתא ולקליה
בנורא ולשחקיה ולימלי עיניה מניה וחזי להו
ולשדייה בגובתא דפרזלא ולחחמ' בגושפנקא
דפרזלא דילמא גנבי מניה ולחחום פומיה כי
הכי דלא ליתוק רב ביבי בר אביי עבד הכי
חזא ואתוק בעו רבנן רחמי עליה ואתם:
תניא אבא בנימין אומר *אין תפלה של אדם
אל הרנה ואל התפלה במקום רנה שם תהא
תפלה אמר רבין בר רב אדא א"ר יצחק מנין
נצב בעדת אל ומנין לעשרה שמתפללין
ששכינה עמהם שנאמר אלהים נצב בעדת
אל *ומנין לשלשה שיושבין בדין ששכינה
עמהם שנאמר *בקרב אלהים ישפוט ומנין
לשנים שיושבים ועוסקין בתורה ששכינה
עמהם שנאמר *או נדברו יראי' איש אל
רעהו ויקשב ה' וגו' *מאי *ולחוישי שמו אמר
רב אישי (ס) חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא
עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה
ומנין שאפילו אחד שיושב ועוסק בתורה

ששכינה עמו שנאמר *בכל המקום אשר אוכיר את שמי אבוא אליך וברכתך
וכי מאחר דאפילו חד תרי מבעיא תרי מכתבין מלייהו בספר הזכרונות חד לא
מכתבין מליה בספר הזכרונות וכי מאחר דאפי' תרי תלתא מבעיא מהו דתימא
דינא שלמא בעלמא הוא ולא אחיא שכינה קמ"ל דינא נמי היינו תורה וכי
מאחר דאפי' תלתא עשרה מבעיא עשרה קדמה שכינה ואחיא תלתא עד
דיתבי: א"ר אבין בר רב אדא א"ר יצחק מנין שהקב"ה מניח תפילין שנאמר
נשבע ה' בימינו ובזרוע עונו בימינו וזו תורה שנאמר *מימינו אש דת למו
נשבע ה' בימינו ובזרוע עונו אלו תפילין שנאמר *ה' עון לעמו יתן ומנין שהתפילין עון הם
לישראל דכתי' *וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך *ותניא
בר אבין הני תפילין דמרי עלמא מה כתיב בהו א"ל *ומי כעמך ישראל גוי אחד
בארץ ומי משתבח קב"ה בשבחיהו דישאל אין דכתיב *את ה' האמרת היום
(ובכתיב) וה' האמירך היום *אמר להם הקב"ה לישראל אתם עשיתוני *חמיבה אחת בעולם ואני
חמיבה אחת בעולם אתם עשיתוני חמיבה אחת בעולם שנאמר *שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ואני
אעשה אתכם חמיבה אחת בעולם שנאמר ומי כעמך ישראל גוי אחד אמר ליה רב אחא בריה דרבא
לרב אישי תינח בחד ביתא בשאר כתי מאי א"ל *כי מי גוי גדול ומי גוי גדול *אשריך ישראל *אין הנסה אלהים
ולתתך עליון אי הכי נפישו להו טובי כתי אלא כי מי גוי גדול ומי גוי גדול דמיון להרדי בחד ביתא
אשריך ישראל ומי כעמך ישראל בחד ביתא או הנסה אלהים בחד ביתא ולתתך עליון בחד ביתא
ובולדה [ברכות]

[וע"ס חז"ל שבת סב. ד"ס
ש"ן וחס' עירובין 15.
ד"ה קר ומנינה כו'
ד"ה תשמישי ותוספות
מנחות לה: ד"ה אלו]

גליון דהש"ס
גמ' אין תפלתו של אדם
כו'. ע"ז ד' ע"ז חז"ל
ד"ה כיון. וגרסתא אלא
עם הבור: דרש"י ד"ה
ומנין לעשרה וכו' עד
פי'. יקמן כ"ה פ"ב:

שנאמר יפול
סצור אף
ורבבה
מיטיב סח
[וכ"ס הגי'
בילקוט וכו']

הגהות

הבית
(ה) גמ' דשלי
מיטיב הוי
הי: (ג) שם
אמר רב חשי
חשי' מיטב
אדם: (ג) רש"י
ד"ה האי
דוחקא וכו'
כשנאין (שמוע)
(ד) ד"ה אשר
אוכיר וכו' שמי
על פי מלותי
(ה) ד"ה נשאר
כתי מאי כתיב
כתי שמי:
(ו) תוס' ד"ה
אלו תפילין
שכרש פ"ש
[במנחות ל"ה]
לפי שם:
[ע"י תוספות
סוכה י"ג.
ד"ה בשלש]

שבת סב. ד"ס
קדושין מ. ע"ה

לקמן דף ג'
מנחות לה:
[מנינה עו:
סוכה י"ג.
מליון פס.]

[ס' ציור אחד
בשלים כלומר
דבר הניכר
שאין כמותו.
ערוך בערך
אמר ג']